

РЕШЕНИЕ

№ 3465

гр. София, 27.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 13.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **11142** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК.

Делото е образувано по искова молба на С. Е. Ц. от [населено място], [улица], [жилищен адрес] вх. „Б“, ет. 2, ап. 16, ЕГН [ЕГН], срещу Висш Съдебен Съвет, като се претендира обезщетение за имуществени вреди в размер на 46 245 лв. за 2014 г. - 2016 г. от намаляване на доходите поради неизвършени експертизи, както и обезщетение за периода от 15. 10. 2013 г. до 24. 02. 2017 г. за претърпени неимуществени вреди в размер на 100 000 лв. от причинени болки и страдания поради изключването ѝ от списъка на вещите лица, както и законната лихва от предявяване на исковата молба, до окончателното плащане на главниците.

С писмен отговор от 29. 01. 2021 г., ответникът прави възражения за недопустимост, евентуално – за неоснователност на иска.

В съдебно заседание, ищецът лично и чрез процесуалния си представител, поддържа иска по изложените в него съображения. Представя подробни писмени бележки. Претендира разноските по делото.

Ответникът – Висш Съдебен Съвет, чрез процесуалните си представители оспорва предявения иск. Поддържа депозирания по делото писмен отговор. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя подробно писмено становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на исковата молба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните

и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С. Е. Ц. е вписана в Списъка на специалистите, утвърдени за вещи лица от комисията по чл. 401, ал. 1 от Закона за съдебната власт при Софийски градски съд за 2012 г.

С протокол от 26. 04. 2013 г., комисията по чл. 401, ал. 1 от ЗСВ при Софийски градски съд, е отписана С. Ц. от списъка на вещите лица за съдебния район на Софийски градски съд.

С Решение № 4454 / 26. 06. 2015 г. по адм. д. № 4571 / 2014 г. по описа на АССГ, е отменен протокол от 26. 04. 2013 г. на комисията по чл. 401, ал. 1 от ЗСВ, в частта му по т. I.2, с която се отписва С. Ц. от списъка на вещите лица за съдебния район на Софийски градски съд. Решението е влязло в сила на 26. 04. 2016 г., видно от отбелязването (стр. 16 на гърба) върху него.

В ДВ, бр. 18. от 24. 02. 2017 г. е публикуван списък на вещите лица за съдебния район на Софийски градски съд, в който отново е включена С. Ц..

С настоящата искова молба се претендира обезщетение за причинени имуществени вреди, вследствие на намаление на доходите на ищцата, поради намалената ангажираност и неназначаването ѝ за нещо лице, като намалението спрямо 2013 г. по години е както следва: за 2014 г. – 21 530 лв., за 2015 г. – 10 635 лв. и за 2016 г. – 14 080 лв. или общо 46 245 лв., които се иска да бъдат заплатени от ответника. Претендира се и присъждане на неимуществени вреди в размер на 100 000 лв., тъй като поради стреса, притеснението и липсата на доходи, ищцата се променила, затворила се в себе си и била подложена на хроничен стрес. От притеснението Ц. развила злокачествено образование на десния бъбрек, което довело до отстраняването му, а впоследствие и до кисти в яйчниците, миоми възли и хиперплазия, което довело до нова операция за отстраняването им. Към настоящия момент Ц. има определена 95 % т.н.р. Освен това заличаването от списъка на вещите лица довело до накърняване на доброто ѝ име и престиж, накърнено човешко достойнство и пропуснатата възможност за професионална реализация.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Разгледана по същество исковата молба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконови нормативни актове.

На основание чл. 4, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Поради това отговорността се характеризира като обективна, безвиновна, а възникването на право на обезщетение предполага установяване на незаконосъобразни действия и/или бездействия.

В конкретния случай, е безспорно, че протокола, с който е отписана С. Ц. от списъка на вещите лица за съдебния район на Софийски градски съд, е отменен в тази си част по силата на влязло в сила съдебно решение.

По делото са разпитани като свидетели А. К. Д. и В. А. Ц. – съпруг на ищцата, които

потвърждават изнесеното от Ц. в исковата молба за наличието на притеснения и стрес във връзка с отписването ѝ от списъка на вещите лица. Присъединено е за послужване и адм. д. № 4571 / 2014 г. по описа на АССГ, като освен това са представени от ищцата копия на годишните ѝ данъчни декларации, с които се цели доказване спада на получените доходи за процесните периоди.

Въпреки така представените писмени и гласни доказателства, предявения иск следва да се отхвърли като неоснователен. Същия не е недопустим, тъй като е предявен срещу ответник, който е юридическо лице и съответно може да носи отговорност по реда на ЗОДОВ.

В същото време, така посочения от ищеца ответник – Висш съдебен съвет, не е надлежно легитимиран, тъй като комисията по чл. 401, ал. 1 от ЗСВ независимо, че от нейните действия са причинени вредите, не е орган към Висшия съдебен съвет,.

В същото време, видно от материалите по делото (стр. 121) Ц. е предявявала иск за обезщетение срещу самата Комисия по чл. 401, ал. 1 от ЗСВ, но производството е прекратено с Определение № 3778 / 09. 06. 2017 г. по адм. д. № 5080 / 2017 г. по описа на АССГ, тъй като тази комисия не е юридическо лице.

Съгласно чл. 205, ал. 1 от АПК, искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите.

На основание чл. 401, ал. 1 от ЗСВ, списъците по чл. 398, ал. 1 се утвърждават от комисия в състав: председателят на апелативния съд или определен от него съдия, председателят на апелативния специализиран наказателен съд или определен от него съдия, апелативният прокурор или определен от него прокурор, ръководителят на апелативната специализирана прокуратура или определен от него прокурор, председателят на окръжния съд, председателят на специализирания наказателен съд, окръжният прокурор, ръководителят на специализираната прокуратура и председателят на административния съд.

В конкретния случай Комисия по чл. 401, ал. 1 от ЗСВ, не е самостоятелно юридическо лице, но в същото време, не може да се приеме, че същата е някакъв спомагателен орган към В..

Видно от приложения, по изисканото за послужване адм. д. № 4571 / 14 г. по описа на АССГ, в протокола от 26. 04. 2013 г. на комисията по чл. 401, ал. 1 от ЗСВ, с който е взето решение за отписването на С. Ц. от списъка на вещите лице за съдебния район на Софийски градски съд, решението е взето от представители на различни съдилища, които се явяват самостоятелни юридически лица, на основание чл. 65 от ЗСВ и прокуратури, като прокуратурата също е юридическо лице, съобразно чл. 137 от ЗСВ. Съдът обаче, с оглед диспозитивното начало на процеса, е обвързан от обстоятелствената част на иска и от твърденията заявени от ищеца. Съдът не може служебно да измени заявеното от ищеца и по този начин да направи вместо него изменение на страната срещу която е предявен иска, по реда на чл. 228 от ГПК. След като във връзка с дадените от съда указания, изрично и повторно се сочи с молба от 11. 12. 2020 г., че иска е предявен срещу В., то така предявената искова молба следва да се отхвърли като неоснователна.

В случая не може да се приемат доводите на ищеца, че комисията по чл. 401, ал. 1 от ЗСВ, е част от структурата на ответника, тъй като няма такава правна уредба. Тази комисия, нито има регламентация, като част от В., нито е част от неговата администрация.

В тази връзка са неоснователни доводите, че комисията е част от В., като това било видно от диспозитива на Решение № 4454 / 26. 06. 2015 г. по адм. д. № 4571 / 2014 г. по описа на АССГ, с който е осъден Висш съдебен съвет, да плати разноските по делото. Както основателно сочи ответника, В. не е бил страна по делото, поради което неправилно същият е осъден да заплати разноските по него. Видно от материалите по адм. д. № 4571 / 2014 г., като ответник е бил конституирана комисията по чл. 401, ал. 1 от ЗСВ, чрез председателя на СГС, видно от разпореждането (стр. 170 от д. № 4571/14 г.) на съдията-докладчик. Показателен е факта, че в производството по това дело, комисията се е представлявала от пълномощник, упълномощен от председателя на Софийски градски съд, а не от В..

В същото време, решаващия състав е приел, че разноските по делото следва да бъдат възстановени от бюджета на съдебната власт и доколкото същият се контролира и изпълнява от В., последният и осъден да плати разноските по делото, но това не означава, че комисията е орган към него.

Следва също така да се отбележи, че за периода, през който ищцата е била отписана от списъка на вещите лица към СГС, същата е била вписана в Списъка на специалистите, утвърдени за вещи лица от комисията по чл. 401, ал. 1 ЗСВ за съдебния район на Софийския окръжен съд към Апелативния съд – С. за 2015 г., както и в Списъка на специалистите, утвърдени за вещи лица от комисията по чл. 401, ал. 1 ЗСВ за съдебния район на Окръжния съд – П., и Административния съд – П., за 2016 г., което е видно от публикуваните им в Държавен вестник

Видно е, че след като дейността на тези комисии не е уредена, като част от дейността на В. и освен това същите не са част от неговата администрация, то тогава В. не може да носи отговорност за техните действия. Доколкото в чл. 401, ал. 1 от ЗСВ, е предвидено, от кой се утвърждават списъците на вещите лица, то отговорност за действията на комисията следва да носят юридическите лица, чиито представители са участвали, съобразно разпоредбата на чл. 205, ал. 1 от АПК.

Насочването на иска за обезщетение за вреди по ЗОДОВ /имуществени и неимуществени/ срещу ненадлежен ответник е въпрос на основателност, а не на допустимост на иска, поради което, когато се претендират вреди от ненадлежен ответник, претенцията се явява неоснователна. В този смисъл Решение № 14012 от 15.11.2018 г. на ВАС по адм. д. № 3571/2018 г., III отд., Решение № 3088 от 12.03.2018 г. на ВАС по адм. д. № 13/2017 г., III о., Решение № 7730 от 22.05.2019 г. на ВАС по адм. д. № 12889/2018 г., III о. и др.

По отношение на претендираните лихви, доколкото вземането за лихви е акцесорно и предвид горепосочените съображения за недължимост на главното задължение, съдът намира и че претенцията за лихви е неоснователна.

Предвид изложеното, съдът намира, че предявената искова молба е изцяло неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

При този изход на спора и на основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ, ще следва ищеца да заплати на ответника, юрисконсултско възнаграждение, каквото искане е своевременно направено, определено съобразно чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 25, ал. 2 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ исковете на С. Е. Ц. от [населено място], [улица], [жилищен адрес] вх. „Б“, ет. 2, ап. 16, ЕГН [ЕГН], срещу Висш Съдебен Съвет, с които се претендира обезщетение за имуществени вреди в размер на 46 245 лв. за 2014 г. - 2016 г. от намаляване на доходите поради неизвършени експертизи, както и обезщетение за периода от 15. 10. 2013 г. до 24. 02. 2017 г. за претърпени неимуществени вреди в размер на 100 000 лв. от причинени болки и страдания поради изключването ѝ от списъка на вещите лица, както и законната лихва от предявяване на исковата молба, до окончателното плащане на главниците.

ОСЪЖДА С. Е. Ц. от [населено място], [улица], [жилищен адрес] вх. „Б“, ет. 2, ап. 16, ЕГН [ЕГН], да заплати на Висш съдебен съвет - [населено място], [улица], БУЛСТАТ[ЕИК], юрисконсултско възнаграждение в размер на 450 (четирисотин и петдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: